

Streszczenie

SpiroTiger jest nowoczesną, szwajcarską metodą terapii i treningu respiracyjnego opracowaną przez prof. Boutellier i wsp. wykorzystującą specjalne urządzenie o tej samej nazwie. Działanie urządzenia polega na wymuszonej respiracji ze stałym stężeniem dwutlenku węgla (*isocapnic hyperpnea*). SpiroTiger to jedyne urządzenie zapewniające ciągły trening przeciwko małemu oporowi. Inne urządzenia umożliwiają wyłącznie krótkotrwały, przerywany trening przeciwko dużemu oporowi, który zapewnia poprawę zaledwie siły mięśni oddechowych. Do badania włączono chorych leczonych z powodu raka płuca w Oddziale Chemioterapii Szpitala Specjalistycznego Podkarpackiego Ośrodka Onkologicznego w Brzozowie. W badaniach uczestniczyli kolejno zakwalifikowani (104) chorzy do leczenia chemicznego. Do grupy badanej poddanej treningowi respiracyjnemu metodą SpiroTiger włączono 52 chorych i do grupy kontrolnej, gdzie prowadzono wyłącznie ćwiczenia oddechowe według obowiązujących standardów-52 chorych. W warunkach domowych chorzy wykonywali ten sam zestaw ćwiczeń. Analizę skuteczności terapii zbadano spirometrią, 6-minutowym testem marszowym oraz oceniono jakość życia testem QLQ-C30 i LC13.

Celem pracy było:

- Ocena wpływu zastosowanych terapii na parametry oddechowe.
- Zbadanie wpływu zastosowanych terapii na wynik 6-minutowego testu marszowego.
- Analiza zależności pomiędzy parametrami oddechowymi, a wynikiem 6-minutowego testu marszowego.
- Analiza wpływu stanu sprawności, stopnia klinicznego zaawansowania i wieku na poziom wydolności chorego w badanych grupach.
- Porównanie skuteczności tradycyjnej metody prowadzenia ćwiczeń oddechowych z treningiem respiracyjnym metodą SpiroTiger u chorych na raka płuca.
- Analiza wpływu zastosowanych metod na jakość życia chorych na raka płuca.

Wnioski:

- Uzyskano poprawę w zakresie FVC i FEV₁ zarówno w grupie badanej, jak i kontrolnej, jednak wyniki były znacząco lepsze w grupie z zastosowaniem treningu respiracyjnego co było znamienne statystyczne ($p < 0,05$).

- W grupie badanej odnotowano wydłużenie dystansu w 6-minutowym teście marszowym w porównaniu do grupy kontrolnej ($p < 0,05$).
- Wykazano, że wraz z poprawą parametrów oddechowych (FVC, FEV₁) wydłużył się dystans pokonany przez chorego w 6-minutowym teście marszowym w grupie badanej i kontrolnej.
- Stan sprawności, stopień klinicznego zaawansowania i wiek chorych nie miał wpływu na poprawę wydolności oddechowej zarówno w grupie badanej, jak i kontrolnej.
- Trening respiracyjny metodą SpiroTiger okazał się skuteczniejszy w porównaniu do tradycyjnie prowadzonych ćwiczeń oddechowych.
- Jakość życia chorych po zastosowanej terapii uległa poprawie zarówno w grupie badanej, jak i kontrolnej. Manifestowało się to szczególnie w zmniejszeniu poziomu męczliwości i dolegliwości bólowych u chorych w grupie badanej oraz poprawie funkcjonowania fizycznego w obu analizowanych grupach.
- Analizując skuteczność zastosowanego treningu respiracyjnego metodą SpiroTiger u chorych na raka płuca wskazane jest dalsze kontynuowanie badań na większej liczbie chorych.